Annus XXIII - Vol. XXIII   3 Octobris 1931   Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Encyclicae, p. 393 - Litterae Apostolicae, p. 398 - Epistolae, p. 405.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Decretum. De translatione sedis Papantlen., p. 411. II. Provisio Ecclesiarum, p. 412. III. Designatio pro appellatione, p. 413 - *S. C. de Sacramentis:* Instructio de dispensationibus super impedimento consanguinitatis in linea collaterali primi gradus mixti secundo, p. 413 - *S. C. Rituum:* Caesaraugustana. Super introductione causae S. D. Mariae Rafols, p. 415.

Diarium Romanae Curiae: S. C. del Concilio: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 419-424.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXI

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Die fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIII, n. 11 - 3 Octobris 1931)

ACTA PII PP. XI

Litterae Encyclicae

PAG.

Nova impendet. - Ad venerabiles fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos alioque locorum Ordinarios, pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: De asperrimo rei oeconomicae discrimine, de lamentabili apud multos operum vacatione deque increscenti apparatus militaris studio. - *2 Octobris 1931* 393

Litterae Apostolicae

I. *Clogheriensis dioecesis.* - Templum S. Patricii ad lacum Derg intra fines dioecesis Clogheriensis honoribus minoris Basilicae decoratur. - *16 Iunii 1931* 398

II. *Nobis commissum.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Chefoo erigitur praefectura apostolica de Idushien in Sinis. - *16 Iunii 1931* 399

III. *Litteris Apostolicis.* - Missio sui iuris de Sikkim in praefecturam apostolicam erigitur. - *16 Iunii 1931* 400

IV. *Litteris Apostolicis.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Chefoo erigitur Missio independens de Weihatwei in Sinis. - *18 Iunii 1931* 401

V. *Quae ad christiani.* - Missio Trapezuntina a vicariatu apostolico Constantinopolitano separatur et Sacrae Congregationis de Propaganda Fide iurisdictioni subiicitur. - *20 Iunii 1931* 402

VI. *Ad rei christianae.* - Seiuncto territorio a vicariatu apostolico de Nanking nova conditur apostolica praefectura de Suchow. - *1 Iulii 1931* 403

VII. *Ut ea praestemus.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Ningpo in Sinis, erigitur praefectura apostolica de Chuchow. - *2 Iulii 1931* 404

Epistolae

I. *«Sanctos inter».* - Ad R. P. D. Aegistum Melchiori, episcopum Nolanum, quinto decimo exeunte saeculo ab obitu S. Paulini. - *15 Aprilis 1931* 405

II. *Merito «eano».* - Ad Emum P. D. Emanuelem S. R. E. Presb. Card. Gonçalves Cerejeira, patriarcham Ulyssiponensem, de Antonianis sollemnibus. - *5 Maii 1931* 407

PAG.

III. *Quinquagesimo propediem.* - Ad Emum P. D. Achilleum S. R. E. Presb. Card. Liénart, episcopum Insulensem, quinquagesimo exeunte anno a primo generali Congressu Eucharistico, qui Insulis celebratus fuit. - *10 Iunii 1931* 408

IV. *Eo verba.* - Ad Emum P. D. Adolfum S. R. E. Presb. Card. Bertram, archiepiscopum Wratislaviensem, quinquagesimo appetente natali sacerdotii eodemque quinto ac vigesimo episcopatus eius. - *3 Iulii 1931* 409

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONSISTORIALIS CONGREGATIO

I. *Angelorum-Papantlensis.* - Decretum de mutatione finium dioecesium et de translatione sedis episcopalis et ecclesiae cathedralis dioecesis Papantlensis. - *19 Iunii 1931* 411

II. Provisio Ecclesiarum 412

III. Designatio Ordinarii pro appellatione. - *22 Septembris 1931* 413

S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

Instructio ad Exmos Episcopos, quoad dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo lineae collateralis gradu mixto cum secundo impetrandas. - *1 Augusti 1931* 413

S. CONGREGATIO RITUUM

Caesaraugustana. - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae Rafols, Virginis Fundatricis Instituti Caritatis a S. Anna. - *6 Augusti 1931* 415

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 419

II. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 419

III. Necrologio 424

Annus XXIII - Vol. XXIII 3 Octobris 1931 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE ENCYCLICAE

AD VENERABILES FRATRES PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS, PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: DE ASPERRIMO REI OECONOMICAE DISCRIMINE, DE LAMENTABILI APUD MULTOS OPERUM VACATIONE DEQUE INCRESCENTI APPARATUS MILITARIS STUDIO.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Nova impendet in concreditum Nobis gregem iamque premit calamitas, acrius quidem tenuiorem partem angens, quam Nos peculiari caritate complectimur, pueritiam nempe, proletariam plebem, opifices eosque omnes, qui rei familiaris copia non affluunt. De gravissimis loquimur angustiis reique oeconomicae discrimine, quae populos afficiunt quaeque in regionibus omnibus ad formidolosam compellunt multos atque increbrescentem ab operibus vacationem. Etenim videre est ad inertiam coactum atque adeo ad extremam usque indigentiam, una cum subole cuiusque sua, paene infinitum honestorum artificum numerum, qui nihil magis discupiunt quam ut honorate sibi panem comparare queant, quem cotidie a caelesti Patre, ex divino mandato, comprecantur.

Tangunt equidem animum Nostrum eorum gemitus, Nosque eadem miseratione commotos illum iubent iterare questum, ex amantissimo Divini Magistri Corde coram hominum concursu fame languentium prolatum: « Misereor super turbam ».[1]

At vehementior commiseratio Nostra illam spectat puerorum multitudinem, qui panem complorantes « dum non erat qui frangeret eis »[2] tristissimarum rerum condicionum onus innocenter ferunt, ac miseria squalentes, suae insitam aetati deflorescere iucunditatem conspiciunt ac nativum sentiunt in tenellis labiis risum languescere atque emori, quibus inscius ipsorum animus circumfundi exoptat.

Cum vero hiems iam appetat, eius procul dubio consecuturae sunt comites, molestiae scilicet, aerumnae, inopia, quas tenuioribus ac miseris frigida ferunt tempora: ac timendum praeterea est ne, quod supra deprecati sumus ab operibus vacationis ulcus usque adhuc ingravescat, ut non provisa inopum familiarum penuria, eas — quod Deus avertat — ad irritationem adducat. Haec omnia trepidans perpendit communis Patris animus; ideoque, quemadmodum Decessores Nostri, ac praesertim proximus Decessor Noster p. r. Benedictus XV, vocem attollentes Nostram, eos omnes enixe adhortamur, quos penes fides viget ac christiana caritas; quae nimirum invitatio Nostra eo intendit ut omnes ad piam quamdam moveat amoris ferendaeque opis contentionem. Sacra eiusmodi contentio et corporis necessitatibus prospiciet et animos profecto eriget, fidem eorum excitans ac roborans eaque depellens e mentibus funestissima consilia, quae male suadens egestas ingerere solet. Invidiarum simultatumque igniculos, quae seiungunt inter se cives, valide compescet, easque vigere iubebit concordiae caritatisque flammas, quae nobile alunt ac promovent pacis prosperitatisque vinculum, quibus quidem singuli Civitatesque fruantur.

Ad hanc igitur pietatis caritatisque contentionem, quae pro certo se devovendi studium in pauperum commodum prae se

[1] Marc., VIII, 2.
[2] Ier., *Thren*, IV, 4.

fert, omnes advocamus caelestis unius Patris filios, innumeros eiusdem familiae socios ideoque omnes in Christo fratres, cum prosperitatis ac solacii, tum aerumnae ac doloris itidem participes. Ad hanc dicimus pientissimam contentionem adhortamur omnes tamquam ad sacrum officium quod peculiari illa innititur evangelicae doctrinae norma, praecepto scilicet caritatis, quod Christus Dominus suum praedicavit primum et maximum mandatum ac ceterorum praescriptorum omnium quasi summam atque compendiariam legem. Quod quidem mandatum proximus Decessor Noster desideratissimus, saeviente tunc temporis fere ubique bello grassantibusque simultatibus, iterum atque iterum tantopere commendavit, suumque veluti insigne fecit totius pontificatus.

Nos itaque ad suavissimum istiusmodi praeceptum, non modo tamquam ad supremum officium, in quo universa continetur christiana lex, sed ad nobilissimum etiam propositum atque institutum commonemus omnes, eosque potissimum, qui humanitatis ardore fervent et evangelicae perfectionis. At multis instare verbis idque impensius urgere supervacaneum putamus, cum omnibus exploratum sit hanc tantummodo animorum liberalitatem atque magnitudinem, hoc solummodo christianae virtutis studium aemulationemque — eorum videlicet qui, pro facultate cuiusque sua, fratrum saluti actuosissime se dedant, imprimisque tenuium infantium ac pauperiorum necessitatibus — gravissima aliquando posse nostrae huius aetatis incommoda instanter concorditerque evincere.

Iamvero, cum asperrimum, quod lamentamur, malorum discrimen hinc acriorem consequatur populorum rivalitatem, illinc vero ingentia gignat publici aerarii dispendia; atque adeo cum non postrema sit duplicis huius perniciei caussa nimium illud in apparatu militari ac bellicis instrumentis praemoliendis acrius in dies certamen, Nos quidem temperare Nobis non possumus quin providam hac de re Nostram [1] eiusdemque Decessoris Nostri [2] admonitionem iteremus dolentes admodum quod usque adhuc non

[1] Alloc. die 24 dec. 1930 habita; Litt. Aut. « Con vivo piacere », 7 apr. 1922.

[2] Adhortatio « Dès le début », 1 aug. 1917.

in usum eadem feliciter deducta sit; vosque item, venerabiles fratres, vehementer adhortemur ut aptiore, quo poteritis, modo, sacris nimirum concionibus habendis edendisque vulgo scriptis mentes collustretis omnium eorumque animos ad tutiores humanae rationis christianaeque legis normas conformetis.

Atque iam Nobis spes bona arridet fore ut apud unumquemque vestrum et corrogata confluat a fidelibus stips in indigentium auxilium, et a vobis itidem iisdem relevandis impendatur. Quodsi in nonnullis dioecesibus opportunius videatur id munus vel Metropolitae concredere vel quibusdam caritatis Institutis, vestrae profecto dignis fidei probataeque efficacitatis, liberum vobis esto, pro prudenti consilio, id exsequi.

Cum vero usque adhuc vos adhortati simus ut mentem hanc Nostram idoneis scriptionibus concionibusque aperiendo, rem pro viribus provehatis, placet praeterea fideles vestros Nos primum in visceribus Christi commonefacere ut invitationi huic vestrae ac Nostrae largiter generoseque respondentes, id, quod vos, Encyclicas has Litteras interpretantes, ipsorum animis suasuri eritis, ad usum continenter deducant.

Attamen, quandoquidem omnes, vel nobilissimi, hominum nisus non opitulante Deo impares evadunt, ad bonorum omnium Largitorem instantes admoveamus preces ut, pro summa miseratione sua, quam primum feliciora iubeat emergere tempora; ab eoque, esurientium quoque nomine, divina illa a Iesu Christo data prece efflagitemus: « Panem nostrum quotidianum da nobis hodie ». Reminiscantur omnes quod humani generis Redemptor ad incitamentum ac solacium nostrum pollicitus est, se scilicet quod fecerimus « uni ex his fratribus minimis » sibi factum autumaturum [1] neque divinam illam obliviscantur repromissionem, qua ipse asseveravit curam se eam, quam parvulis suo amore ducti impensuri fuerimus, sibimet ipsi praestitam existimaturum. [2]

Festum denique, quod hodie Ecclesia concelebrat, dulcissima illa Iesu Christi verba in memoriam redigit Nostram, quibus Ency-

[1] Matth., XXV, 40.
[2] Matth., XVIII, 5.

clicas has Litteras hortationesque Nostras concludimus; postquam videlicet Servator noster, secundum illud S. Ioannis Chrysostomi, in puerilium animorum tutelam veluti inexpugnabilia extulit propugnacula, hanc nobis edidit sententiam: « Videte ne contemnatis unum ex his pusillis: dico enim vobis, quia Angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei, qui in caelis est ».[1] Hi profecto Angeli quae in puerorum et indigentium adiumentum volenti generosoque animo feceritis, haec terrarum caelorumque Domino offerent, ab eoque uberrima iis omnibus impetrabunt munera, quibus sanctissima huiusmodi caussa cordi erit. Adventantibus praeterea Iesu Christi Regis sollemnibus, cuius regnum et pacem iam ab inito Pontificatu ominati ac comprecati sumus, omnino Nobis opportunum videtur ut in sacris aedibus per id tempus publicae habeantur in triduum supplicationes, per quas quidem a misericordiarum Domino consilia implorentur ac munera pacis. Quorum in auspicium munerum vobis, venerabiles fratres, iisque singulis universis, qui paternae respondebunt admonitioni Nostrae, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II mensis Octobris, in festo Sanctorum Angelorum Custodum, anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

[1] MATTH., XVIII, 10.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TEMPLUM S. PATRICII AD LACUM DERG INTRA FINES DIOECESIS CLOGHERIENSIS HONORIBUS MINORIS BASILICAE DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Clogheriensis dioecesis intra fines ad *Zong-Derg* exstat templum Deo in honorem Sancti Patritii Hiberniae Apostoli dicatum, quod iure meritoque tum architectura, tum picturis atque operibus sculptis, quibus ornatur, tanquam perinlustre monumentum religionis artisque habetur. Idem ad templum quotannis christifideles, peregrinorum more, ingentique numero confluunt, ut ipso in sacro loco lucrari queant indulgentias, quibus Decessores Nostri templum atque cryptam templo propinquam exornarunt. Fertur enim eandem cryptam, quae « vorago seu Purgatorium S. Patritii » vulgo nuncupatur, iam visitasse Sanctum Episcopum Hiberniae Apostolum, qui tunc Deum enixis precibus rogavit, ut crypta eadem quibusdam privilegiis spiritualibus ditaretur. Ex hoc factum est ut ex antiquis temporibus ad nostros usque dies christifideles pie devoteque locum celebrarent, ibique vigilias ieiuniaque explerent ad veniam et remissionem suorum peccatorum obtinendam. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Clogheriensium Episcopus, cleri populique hibernensis fervida vota depromens, Nos suppliciter flagitaverit, ut memoratum templum Sancti Patritii, ad lacum « Derg », titulo ac dignitate Basilicae minoris exornare velimus, Nos votis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Quare, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Congregationi praepositi sunt a Sacris Ritibus tuendis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, templum Sancti Patritii ad lacum « Derg » intra fines situm Clogheriensis dioecesis, titulo ac dignitate Basilicae minoris condecoramus cum adiectis privilegiis atque honorificentiis, quae minoribus Basilicis de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragare; sicque rite iudi-

candum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Iunii, anno MDCCCCXXXI Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE CHEFOO ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE IDUSHIEN IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Nobis commissum a Deo pastorale munus Nos instanter sollicitat, ut rebus Fidei propagandae providendis in regionibus praesertim habitantium multitudine refertis atque ab hoc catholicae religionis centro valde dissitis, omni opportunoque studio prospiciamus. Qua re cum, suffragante quoque Delegato Apostolico Nostro in Sinis, Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum Nos rogaverit, ut e vicariatus de Chefoo, curis Fratrum Minorum huc usque commissi, territorio, satis superque amplo atque incolentibus referto, partes quaedam separarentur, quae sui iuris factae, propriis Evangelii praeconibus committerentur, huiusmodi votis annuendum censuimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore decem civiles subpraefecturas de Kaoyuan, Poshing, Kwangyo, Lintze, Poshan, Idushien, Linkiu, Showkwang, Changlo, Ankiu e vicariatu apostolico de Chefoo separamus sive dismembramus. Territorium vero ipsum sic separatum sive dismembratum a praedicto vicariatu apostolico de Chefoo, in novam praefecturam apostolicam erigimus et constituimus, cui nomen facimus de *Idushien*, et quam ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum curis tradimus Ordinis Fratrum Minorum, qui iam territorium ipsum spiritualiter moderabantur. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, seu pertinere pote-

runt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque et nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Iunii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

MISSIO SUI IURIS DE SIKKIM IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM ERIGITUR

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris die XV mensis Februarii anno MDCCCCXXIX Piscatoris anulo obsignatas, distracto territorio ex vicariatu apostolico de Tatsienlou atque ex archidioecesi Calcuttensi, Missionem independentem de Sikkim ereximus. Nunc autem, attenta rerum opportunitate, ad catholicam Fidem validius in Statu sui iuris de Sikkim promovendam, censuimus Missionem, quam iam tunc temporis Calcuttensi provinciae ecclesiasticae adiunximus et Sodalibus Seminarii Parisiensis pro Missionibus exteris ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum commisimus, praefecturae apostolicae gradu et dignitate exornare. Conlatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui Propagandae Fidei negotiis praepositi sunt, ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque Nostrae apostolicae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, Missionem praefatam de Sikkim, suis limitibus prout nunc est constituta, ad ampliorem praefecturae apostolicae dignitatem evehimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Iunii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE CHEFOO ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE WEIHAIWEI IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris sub anulo Piscatoris die XVI mensis Iunii, hoc anno, datis, ex amplissimo vicariatus apostolici de Chefoo territorio, quandam partem distraximus, ex qua praefecturam apostolicam de Idushien constituimus. Sed cum vicariatus eiusdem de Chefoo territorium sit nimis adhuc amplitudine patens, ex eodem aliam quoque partem separandam censuimus, quae a proprio moderatore in Domino regatur. Nos igitur, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis explendis Sacrae Congregationis Propagandae Fidei praepositi sunt, haec decernenda existimavimus. Nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, quinque subpraefecturas civiles de Haiyang, Muping, Weihaiwei, Wendeng, Yungcheng a vicariatu apostolico de Chefoo separamus, earumdemque territorium ex nunc in Missionem sui iuris erigimus et constituimus *de Weihaiwei* nuncupandam. Hanc autem novam Missionem independentem de Weihaiwei ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum Patribus Ordinis Fratrum Minorum concredimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere ac fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtineri; illisque ad quos pertinent, seu spectare poterunt, plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iunii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

MISSIO TRAPEZUNTINA A VICARIATU APOSTOLICO CONSTANTINOPOLITANO SEPARATUR ET SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE IURISDICTIONI SUBIICITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae ad christiani gregis bonum utilitatesque spirituales provehendas conducant, ea maxime curanda Nobis munus Apostolicum suadet, quod, licet immeritis, a divina Providentia Nobis commissum est. Quapropter cum intra fines vicariatus apostolici Constantinopolitani atque in regione Missionis Trapezuntinae a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali dependentis bono ac regimini christifidelium ritus latini sit tempestive consulendum, ea quae sequuntur decernenda existimavimus. Nimirum cum ob temporum vicissitudines in territorio memoratae Missionis Trapezuntinae ita fidelium ritus orientalis numerus imminutus sit ut tantum ibidem fideles latini ritus habeantur, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibus rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore Missionem eandem Trapezuntinam ex nunc Sacrae Congregationis de Propaganda Fide iurisdictioni subiicimus; ideoque Missionem ipsam, a vicariatu apostolico Constantinopolitano canonice distractam seu separatam, in Missionem sui iuris, retento nomine quo iam nuncupabatur, erigimus et constituimus. Huiusmodi autem independentis Missionis Trapezuntinae fines sient: ad septentrionem Mare Nigrum; ad occidentem et meridiem linea ab ostio fluminis Sakarga ad montem Ala Dagh recto tramite ducto; linea pariter a monte Ala Dagh ad montem Ijldiz Dagh, inde vero ad montem Kaçgar Dagh, ac dein ad flumen Ciorak, recto tramite; ad orientem denique fines inter Rempublicam Turcicam usque ad Mare Nigrum.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus

super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Iunii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

SEIUNCTO TERRITORIO A VICARIATU APOSTOLICO DE NANKING NOVA CONDITUR APOSTOLICA PRAEFECTURA DE SUCHOW.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ad rei christianae incrementum procurandum, data occasione, consulimus ut, in nimium amplis terrae plagis, aucto operariorum moderatorumque numero, aptae iurisdictiones ecclesiasticae constituantur. Qua propter cum Vicarius Apostolicus de Nanking, suffragante quoque Delegato Apostolico Nostro in Sinis, Nos edocuerit territorium suae iurisdictioni subiectum late extensum atque incolarum multitudine ita conspicuum esse, ut vicariatus apostolicus suus ab unico Vicario, qui in urbe Shanghai residet, summa cum difficultate administrari possit; ideoque cum Nos Praesul ipse rogaverit, ut suus de Nanking vicariatus, ad validius inibi provehendam catholicam Fidem, in duas partes divideretur; Nos huiusmodi votis concedendum ultro libenterque existimavimus. Quare, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationi Propagandae Fidei negotiis sunt praepositi, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, mandamus et nunc et in posterum territorium, quod civiles octo subpraefecturas de Tangshan, Fengshien, Peihsien, Tongshan, Siaohsien, Suining, Sutsien, Pihsien complectitur, a vicariatu apostolico de Nanking seiüngatur; atque idem territorium sic separatum in novam praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Suchow*. Ipsam vero novam praefecturam apostolicam de Suchow ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum Patrum e Societate Iesu, qui reliquum vicariatum de Nanking moderantur, curis tradimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare et fore, suosque plenos atque integros effectus

sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat, sive spectare poterit, in omnibus plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I mensis Iulii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE NINGPO IN SINIS, ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHUCHOW.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut ea praestemus quae prospero christifidelium regimini prospiciant, Nos instanter admonet pastorale munus quo in terris fungimur. Idcirco cum vicariatus apostolicus de Ningpo in Sinis ab unico Apostolico Vicario qui in urbe « Ningpo » residet, haud facile administrari queat, plurimum expedire novimus ad magis magisque catholicam religionem ibidem stabiliendam, ut quaedam eiusdem vicariatus pars in distinctam Missionem erigatur. Quare, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, haec quae infrascripta sunt decernenda existimavimus. Nimirum apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, a vicariatu apostolico de Ningpo territorium quod decem subpraefecturas civiles complectitur, de Chuchow, Sungyang, Lungchuan, Tsingtien, Yünhwo, Kingning, Suanping, Suichong, Kingyuan, Tsinyun separamus sive distrahimus, atque in eodem territorio independentem erigimus praefecturam apostolicam, quam de *Chuchow* appellari volumus. Eandem vero novam praefecturam apostolicam de Chuchow Missionariis e Seminario pro missionibus Sinensibus in *Scarboro Bluffs* (Ontario, Canada) ad Nostrum Sanctaeque Sedis beneplacitum committimus, cum Missionarii iidem iam huc usque fructuose sollertesque in catholicam religionem propagandam in districtu de Chuchow operam suam insumpserint.

Haec praecipimus ac statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive

pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Iulii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. AEGISTUM MELCHIORI, EPISCOPUM NOLANUM, QUINTO DECIMO EXEUNTE SAECULO AB OBITU S. PAULINI.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — « Sanctos inter antistites et confessores — ita decessor Noster f. r. Pius X — quorum gloriosis fastis Nolana dioecesis et felix Campania nobilitatur, conspicuum procul dubio locum obtinet Sanctus Paulinus Episcopus, cuius laus est in universa Ecclesia ». [1] Quinto igitur ac decimo exeunte saeculo a piissimo obitu praeclari huius sanctitatis christianaeque sapientiae luminis, placet sane Nobis quae apud vos apparantur sollemnia ita per has litteras quodammodo participare, ut et vobis de huiusmodi faustitate deque publice edendis pietatis testimoniis gratulemur vehementer, et ad eximias eius virtutum laudes intenta mente recolendas studioseque imitandas paterne vos adhortemur. At nosti, venerabilis frater, quae praecipua fuerint eius animi ornamenta; nosti egregia illa gesta, quibus omnis renidet suae vitae cursus. Quapropter rem brevissime attingimus; tuumque erit clerique tui haec, quae Nos adumbraturi sumus, fusius enucleare opportuneque christifidelibus in exemplum proponere.

Iamvero, cum noster maxima affluueret rerum familiarium copia, divitias grandi animo sprevit, easdemque in pauperum usum impendit religionisque opera; cum inter primos auctoritate honoribusque polleret, omnia libenter posthabuit, consulari nempe ac senatoria dignitate abdi-

[1] Litt. Apost. XVIII Sept. MDCCCVIII.

cata, ut expeditius caelestium rerum commentationi vacare Deoque impensius famulari posset. Itaque monasticum institutum ingressus, — quod quidem perfectioris vitae genus etiam Therasia eius uxor, viri sui exemplum sequuta, libentissime complexa est — tam alacriter in virtutum omnium adeptione profecit, ut sodalibus suis admirationi esset, eiusque sanctimoniae fama longius cotidie latiusque increbresceret. Incensissimo amore ita in Deum ferebatur, ut nihil magis cuperet, nihil quaereret aliud, nisi ut, procul ab hominum frequentia terrenarumque rerum strepitu, eidem totus adhaereret. Nec minore caritatis aestu in proximos flagravit; cuius quidem caritatis tum praesertim singulare specimen dedit, cum, barbaris in Italiae regionibus fere ubique saevientibus, mulier quaedam, ut affertur, enixe ab eo efflagitavit ut filium sibi redimeret ab hostibus captum. Siquidem, bonis omnibus, ut diximus, in christianae pietatis opera iam impensis, ne relictis quidem sibi opibus ad victum necessariis, semet ipse ultro libenterque in servitutem redegit, ut satis perdolentis huius matris petitioni faciens, eius filium in libertatem vindicaret.

Quam ob rem minime miramur si in episcopali obeundo munere, ad quod licet invitus evectus fuerat, optimi pastoris partes peragens, ita doctrina gubernandaeque dioecesis usu atque prudentia praestitit, ut non modo a suis, verum etiam a praeclarioribus illius temporis Antistitibus atque Doctoribus, ut Augustino, Ambrosio, Martino, Hieronymo, in exemplum suspiceretur.

Tantus igitur vir, Nolanae dioecesis decus totiusque Ecclesiae ornamentum, celebrationibus adsit de caelo vestris; adsit praesertim spiritualibus exercitiis, quae in singulis paroeciis, laudabili quidem consilio, statis diebus agentur; adsit Conventui de re catechetica, quo proxime saecularia sollemnia auspicaturi estis; ac denique Eucharistico Coetui adsit, quo eiusmodi Patroni vestri commemoratio feliciter explebitur. Ita enim omnes ad catholicam fidem alacriore studio adamandam, ad christianis praeceptis diligentius obsequendum, et ad sacram Synaxim crebrius incensioreque animo participandam, per proposita eius exempla perque caelestia ab eo impetrata munera excitabuntur.

Quod ut auspicato eveniat praestet apostolica benedictio, quam, divinae conciliatricem opus paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, clero populo que tuo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis Aprilis, anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. EMMANUELEM S. R. E. PRESB. CARD. GONÇALVES CEREJEIRA PATRIARCHAM ULYSSIPONENSEM, DE ANTONIANIS SOLLEMNIIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Merito sane ista, quam tu sollerter moderaris, cum Patavina dioecesi fraterna quadam aemulatione contendit in deferendis Antonio honoribus per saecularia, quae aguntur, sollemnia; Antonio dicimus, qui cum prope Patavium post tot egregia facinora atque adeptas virtutum omnium laudes, septem abhinc saeculis, piissime obiit, tum ex Ulyssipone ortum duxit ibique prima edidit sanctitatis suae testimonia.

Quae quidem sollemnia ita vos celebraturos esse non dubitamus ut clare inde pateat qua vos studiosa veneratione, quo cultu hoc Lusitaniae decus totiusque Ecclesiae ornamentum prosequamini. At spem praeterea fovemus bonam, Nobisque in votis est fore ut ex hac faustitate et auspicium et animum sumatis omnes ad privatos publicosque mores catholica religione satius impensiusque conformandos, et ad christianam perfectionem actuose adamandam persequendamque, quae in beatissimo hoc praestite vestro tam eximie enituit. Ita enim haud parum utilitatis e celebrationibus vestris eveniet non modo singulis Patavini Thaumaturgi cultoribus, sed universae etiam Civitati vestrae, quam quidem eâ, quam religio continet roboratque, concordia cotidie auctiore, et eâ, quae veri sit nominis, uberiore in dies prosperitate florere percupimus. Optime siquidem decessor Noster f. r. Leo XIII: « Lusitanis... populis, quod apertissime testatur historia, nil grande, nil illustre sine religione actum; eodemque gressu civilia semper crevere commoda, quo avitae religionis splendor et observantia ». [1]

Ut vero peculiaris erga vos Nostrae voluntatis testimonium ne desit, volumus huiusmodi celebritatis eventum, prout res postulat, quodammodo participare. Te igitur Legatum Nostrum per has litteras deligimus, qui caerimoniis istic habendis nomine Nostro praesideas, easdemque facias romanae purpurae maiestate augustiores. Ac felicissimi interea exitus auspicem, divinarumque gratiarum pignus, cum tibi, dilecte fili Noster, tuisque omnibus, tum iis, qui Ulyssiponem hac de caussa convenient, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die V mensis Maii, anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

[1] Epist. ad Card. Neto, Patr. Ulyss., II Maii MDCCCXCV.

III

AD EMUM P. D. ACHILLEUM S. R. E. PRESB. CARD. LIÉNART, EPISCOPUM INSULENSEM, QUINQUAGESIMO EXEUNTE ANNO A PRIMO UNIVERSALI CONGRESSU EUCHARISTICO QUI INSULIS CELEBRATUS FUIT.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinquagesimo propediem exeunte anno, postquam primum in urbem istam, honoris tui sedem, laudabilis inductus est mos, celebrandi nempe statis temporibus Conventus ex omnibus nationibus Eucharisticos, nullo profecto digniore modo, nulloque salubriore id faustitatis eventum commemorari poterit, quam si frequentissimi ex universae Galliae dioecesibus istuc christifideles conveniant Augustum altaris Sacramentum sollemni ritu veneraturi. Quod quidem factum iri non sine magno animi Nostri gaudio comperimus; ideoque et tuum pastorale studium dilaudamus et actuosam eorum omnium sollertiam, qui in incepto eiusmodi provehendo iuvandoque suam tibi sunt operam impense libenterque navaturi. Ex hac autem bonorum omnium contentione id profecturum pro certo confidimus ut proximi coetus vestri non modo avitam vividamque testentur dilectissimae Gallorum gentis fidem, sed non parum etiam iidem conferant ad pietatem in populo refovendam et ad christianos mores, qui effectrice Eucharistiae vi innituntur, ab eaque reficiuntur quam maxime, alacrius in dies privatim publice restaurandos.

Iamvero, ad assequendum hoc, quod peculiare est id genus Congressionum propositum, magnopere ea procul dubio conducent, quae vobis potissimum proponenda inlustrandaque constituistis: videlicet nulla re magis posse, quam per Eucharistiae cultum ac per studiosiorem eiusdem frequentioremque usum, optatissimum Iesu Christi regnum florere et ubique gentium constabiliri. Siquidem, ut Hipponensis Episcopus praeclare admonet, ideo rex noster Christus non « ad exigendum tributum, vel exercitum ferro armandum, hostesque visibiliter debellandos; sed rex Israël, quod mentes regat, quod in aeternum consulat, quod in Regnum caelorum credentes, sperantes, amantesque perducat ». [1]

De hoc igitur opportuno coepto vobis omnibus gratulamur vehementer, ac tibi imprimis, dilecte fili Noster, itemque venerabili fratri Georgio Audollent Episcopo Blesensi, qui naviter apud vos Eucharisticorum Con-

[1] S. AUGUST., *Tract. LI in Ioann.*, 12-13.

ventuum Consilium moderatur. Ut vero peculiare vobis ne desit hac etiam in re benevolentiae Nostrae signum, te, dilecte fili Noster, Legatum Nostrum per has Litteras deligimus, qui coetibus nomine Nostro praesis faciasque eos et augustiores Romanae purpurae maiestate, et alloquio exemploque tuo fructuosiores. Quod praestet itidem apostolica benedictio, quam caelestium munerum auspicem paternaeque voluntatis Nostrae testem, cum tibi tuisque, tum iis omnibus, qui sollemni huiusmodi Iesu Christi triumpho intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die x mensis Iunii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

IV

AD EM̃UM P. D. ADOLFUM S. R. E. PRESB. CARD. BERTRAM, ARCHIEPISCOPUM WRATISLAVIENSIEM, QUINQUAGESIMO APPETENTE NATALI SACERDOTII EODEMQUE QUINTO AC VIGESIMO EPISCOPATUS EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Ea verba menti obversantur Nostrae, quibus, ante annos quinquaginta, te ceterosque sodales tuos sacerdotio initiandos sacrorum Antistes paterno animo adhortabatur: « Sit odor vitae vestrae delectamentum Ecclesiae Christi, ut praedicatione atque exemplo aedificetis domum, id est familiam Dei ». Gravissimam enim huiusmodi commonitionem semper te prae oculis habuisse ea testantur non defessa studia, ea profitentur praeclara facta, quibus sacerdotalis ac deinceps episcopalis tuae vitae cursum, contentiore cotidie gradu ad maiora pergens, nobilitare enisus es. Quae omnia libet in praesens recolere atque in tui laudem per has litteras breviter commemorare. Scilicet, vix sacerdotali dignitate insignitus, cum, ob eximia ingenii animique tui ornamenta, magna fruereris omnium existimatione, gravissima tibi munia demandata fuere, ut ea quibus apud Hildeshiensem curiam egregia cum laude functus es. Ac propter increbrescentem tuae virtutis famam, patriae tuae fines praetergressam, quinque ac viginti abhinc annis, episcopali es ordine auctus ipsique ortus tui dioecesi praepositus, suo id temporis viduatae Pastore; atque deinceps ad ampliorem sedem, Wratislaviensem nempe, evectus es. Hisce vero in obeundis muneribus quo tu studio enitueris, qua praestiteris navitate, eae profecto lau-

des ostendunt pietatisque significationes, quibus tui omnes, faustitatem istiusmodi celebraturi, te prosequi apparant. Neque minus id proximus Decessor Noster testatus est, cum te, anno iam MDCCCCXVI Cardinalem delectum et in pectore reservatum, vixdum fere omnium digladiantium populorum aestus conquievit, publice etiam Purpuratorum Patrum insignibus ac dignitate libentissime adornavit. Cur igitur Nosmet ipsi in tuae laetitiae partes non veniamus, cur gratulantium tibi choro vota etiam atque omina non adiciamus Nostra? Nosmet ipsi inquimus, quorum ut ad officium quodammodo attinet totius orbis Antistitum participare aerumnas, ita profecto solacium est eorum perfrui gaudiis. Novimus sollertiam tuam, flagrantem novimus animi tui ardorem, quo et alloquio et opera et prelo editis scriptionibus bene multis, fidem pietatemque in populo alere, catholicae religionis doctrinam inlustrare, Ecclesiae praecepta ac iura tueri nullo non tempore sollemne sanctumque habuisti. Neque id silentio praetermittendum putamus, quod Actionem Catholicam ad Apostolicae Sedis normam ignorantibus explanare, dubiis incertisque suadere, omnibus denique enixe commendare maximae tibi semper curae fuit. Quem profecto laicorum hominum apostolatum non modo esse nostra hac aetate opportunum, sed omnino necessarium ex eo etiam evincitur, quod malevolorum criminationibus atque calumniis, vel tecte, vel aperte prorsus ac palam, detrectatur atque oppugnatur.

Perge igitur, dilecte fili Noster, qua soles alacritate, sanctissima eiusmodi incepta insistere pro viribusque promovere; ac pro certo habeas non tibi bonorum omnium operam, non uberem pastorum Principis opem esse unquam defuturam. Quam quidem caelestem opem instanter Nos tibi adprecati, id praeterea tibi libenter damus ut, quo die malueris per proxima sacerdotalis et episcopalis tui muneris sollemnia, eo die, sacris operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam iisdem proponens admissorum veniam, usitatis condicionibus lucrandam.

Divinarum autem gratiarum auspicem paternaeque benevolentiae testem, tibi, dilecte fili Noster, tuisque omnibus apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis Iulii, anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

ANGELORUM-PAPANTLENSIS

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM ET DE TRANSLATIONE SEDIS EPISCOPALIS ET ECCLESIAE CATHEDRALIS DIOECESIS PAPANTLENSIS.

DECRETUM

Excmus D. Nicolaus Corona, Episcopus Papantlensis in Mexicana Republica, humiles preces porrexit ut duae paroeciae, sub nomine Teziutlan et Huetemalco ab archidioecesi Angelorum dismembrarentur et ad dioecesim Papantlensem aggregarentur, simulque ut sedes episcopalis una cum ecclesia cathedrali a civitate Papantla in civitatem Teziutlan transferretur.

Porro Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, omnibus perpensis, de consilio Emorum Patrum Sacrae Congregationis Consistorialis, praehabito voto Excmi D. Leopoldi Ruiz et Flores, Archiepiscopi Moreliensis et Delegati Apostolici in Mexicana Republica, atque audito Excmo D. Petro Vera et Zuria, Archiepiscopo Angelorum, oblatis precibus annuendum esse censuit.

Quapropter, suppleto quorum interest vel illorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, vi praesentis Decreti Consistorialis statuit ut territorium praefatarum paroeciarum, una cum suis incolis, ab archidioecesi Angelorum separetur et dioecesi Papantlensi perpetuo adiungatur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus, itemque decrevit ut sedes episcopalis a civitate Papantla in civitatem Teziutlan transferatur, cum omnibus iuribus, honoribus et praerogativis, quibus ceterae episcopales sedes iure gaudent.

Ecclesiam vero Assumptioni B. M. V. dicatam, in eadem civitate Teziutlan exsistentem, in cathedralem dioecesis Papantlensis erigere Sanctitas Sua dignata est, cum omnibus iuribus ac privilegiis ad tramitem iuris communis spectantibus; suppressa idcirco cathedralitate ecclesiae sub titulo eiusdem Assumptionis B. M. V. in civitate Papantla exstantis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est eundem Excmum Delegatum Apostolicum in Mexicana

Republica, eidem tribuens omnes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi — intra sex menses — ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Praesentibus valituris perinde ac si desuper Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae fuissent; et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 19 Iunii 1931.

FR. R. C. CARD. ROSSI, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas, quae sequuntur, Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

22 Decembris 1930. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Brysiensi praefecit R. P. D. Carolum M. Alfridum de Cormont, hactenus Episcopum Aturensem.

24 Aprilis 1931. — Cathedrali Ecclesiae Renensi nuper erectae in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis, R. D. Thomam Gorman e dioecesi Angelorum S. Didaci.

24 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Traianopolitanae in Phrygia, R. P. D. Augustinum Laera, hactenus Episcopum Castellanetensem.

1 Septembris. — Cathedralibus invicem unitis Ecclesiis Asculanae et Ceriniolensi, R. P. Victorium a Sestri Ponente, Ordinis FF. Minorum Capuccinorum (in saeculo Victorium Consigliere), Praedicatorem Apostolicum.

— Cathedrali Ecclesiae Castellanetensi, R. D. Franciscum Potenza, archipresbyterum parochum cathedralis Neritonensis.

12 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Baiocensi, R. P. D. Franciscum Picaud, hactenus Episcopum titularem Erythraeum.

— Cathedrali Ecclesiae Aturensi, R. D. Clementem Mathieu, Vicarium generalem dioecesis Baionensis.

23 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Forosemproniensi, R. D. Amedaeum Polidori, archipresbyterum-parochum cathedralis Privernensis.

25 Septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Turonensi, R. P. D. Ludovicum Gaillard, hactenus Episcopum Meldensem.

III

DESIGNATIO ORDINARII PRO APPELLATIONE

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, Archiepiscopus Milwaukiensis designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Sinus Viridis.

Quam designationem Sacra Congregatio Consistorialis die 22 Septembris anni 1931 adprobavit.

SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

INSTRUCTIO

AD EXCELLENTISSIMOS EPISCOPOS, QUOAD DISPENSATIONES SUPER IMPEDIMENTO CONSANGUINITATIS IN PRIMO LINEAE COLLATERALIS GRADU MIXTO CUM SECUNDO IMPETRANDAS.

Sat frequentes ad hanc Sacram Congregationem de Sacramentis perveniunt pluribus ex dioecesibus supplices libelli, ad impetrandas matrimoniales dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis, mixto cum secundo.

Haud semel eadem Sacra Congregatio, arrepta occasione, de hac tam lamentabili re Revmos Ordinarios singillatim commonefacere non praetermisit: at, spectata eiusdem rei frequentia, quae magis in dies de loco in locum, contagii instar, diffundi conspicitur, opportunum ducit nonnullas statuere normas, quibus Exmi Praesules innixi, pro sua pastorali sollicitudine, idoneis utantur modis, ad cohibenda efficaciter atque refraenanda eiusmodi suorum subditorum postulata, quae leviter nimis saepe exhibentur.

Ad eiusmodi coercendam frequentiam, optimam queunt eamque utilissimam conferre opem Rmi Parochi, rite ac tempestive christifideles sibi subditos edocendo, praesertim in explananda catechesi et in concionibus habendis, Ecclesiam nempe matrimonialia statuisse impedimenta, ut familiarum rectae constitutioni et ordinationi, sobolisque procreationi et institutioni aptius foret consultum. Quapropter eosdem fideles avertere conentur a dispensationibus matrimonialibus nimis facile postulandis, praecipue si impedimenta maioris gradus respiciant, nisi vere graves

urgentesque causae id suadeant; hisque exstantibus valde prudens erit si ecclesiasticae auctoritati, per parentes praesertim aut per parochum, prius ipsae patefiant, quam matrimoniales intercedant promissiones, atque in vulgus diffundantur.

Hac eadem super re Sedes Apostolica non destitit, prouti temporum necessitas postulabat, canonicas praescriptiones iam editas, et in primis Concilii Tridentini statuta, ad observantiam revocare, uti contigit saeculo elapso per Chirographum f. r. Gregorii XVI Summi Pontificis, diei 22 Novembris 1836, cuius praescripta, quoad impedimentum de quo agitur, adhuc in suo robore permanere procul dubio dicenda sunt, sive quia Codex iuris canonici eadem nullatenus immutavit, sive quia haec Sacra Congregatio integre atque assidue huiusmodi servavit praxim, sibi ab Apostolica Dataria transmissam.

Quamobrem Exmos Praesules in Domino monemus, ne faciles se praebeant in excipiendis et commendandis precibus nupturientium, qui tales dispensationes impetrare intendunt. In primis enim animadvertenda et cavenda sunt pericula diversaque incommoda, quibus obnoxii reperiuntur oratores tam arcto necessitudinis vinculo detenti, atque saepe notabili inter se aetate dissimiles. Equidem hisce in casibus coniugalis conversatio perraro pacifica atque constanter stabilis perseverat: unde consequitur, familiae compaginem haud firmam permanere, graviaque damna etiam physica in filios ac nepotes redundare, in quos, praeter cetera, uti tradunt viri sapientes atque ipsi egregii physiologicae artis vere periti, hereditaria parentum vitia dimanant tum physica tum moralia, ac ut plurimum etiam in filiis ingravescentia.

Meminisse praeterea iuvabit, nimiam adhibere indulgentiam in talibus dispensationibus concedendis — uti iam probe cavit praefatus S. P. Gregorii XVI Chirographus — idem esse ac occasionem praebere, imo fovere, qua debita minuatur observantia et morum castimonia, quae intercedant oportet cum personis tam arcto sanguinis vinculo adstrictis, in familiari conversatione vitaeque intima consuetudine. Nullus igitur est qui non perspiciat quantum intersit ne impedimentorum matrimonialium disciplina, quae coniugii dignitatem ac sanctitatem tuetur, crebris eiusmodi dispensationibus labefactetur, cum potius tectam sarctamque servare plurimum oporteat ad probos tuendos mores, ad pacem familiarum fovendam, atque ad bonum rei publicae quoque civilis provehendum.

Eas proinde solummodo iustas et congruenter graves habeant causas Exmi Praesules in memoratis dispensationibus efflagitandis, quae ob canonicas praescriptiones, aut ob diuturnum usum iugiter a S. Sede servatum, uti legitimae aestimantur, prout sunt v. g. remotio notabilis scan-

dali, compositio gravium quaestionum in successione bonorum, aut resolutio implexarum vel valde miserarum conditionum familiarum. Ideoque ad rem haud sufficere censeant suetas, quae pro ceteris impedimentis etiam maioris gradus adducuntur, causas: nempe angustiam loci, aetatem mulieris superadultam, carentiam dotis et similia, excepto casu quo eaedem, non singillatim sed cumulative sumptae, tam grave pondus efforment, ut dispensationem suadeant, iuxta regulam iuris «singula quae non prosunt, simul collecta iuvant».

In posterum itaque Exmi ac Revmi dioecesium Pastores atque Rectores eos tantummodo excipiant et commendent supplices libellos pro dispensationibus super memorato impedimento impetrandis, qui causis vere canonicis, sensu iam explicato, roborentur, eosdemque ipsi Exmi Episcopi ne graventur *litteris ad rem suis manibus confectis commendare*, quoties id sine gravi incommodo fieri contingat; quibus pro suis quisque subditis referre debet, una cum ipsorum aetate, canonicas causas in unoquoque casu concurrentes, ceteraque adiuncta, queis spectatis gratiam dispensationis opportunam in casu fore censeat. Id autem probe animadvertant Exmi Episcopi, *huiusmodi preces semper esse saltem sua manu subscribendas et speciali modo commendandas*, quotiescumque nempe litteras commendatitias suis manibus exarare non valeant.

Romae, ex aedibus eiusdem Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 1 Augusti 1931.

✠ M. Card. Lega, Episc. Tusculanus, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Jorio, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

CAESARAUGUSTANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE RAFOLS VIRGINIS FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM CARITATIS A S. ANNA.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu, et ad effectum de quo agitur.

Nobilissima Hispanica gens, tot praeclare gestis et bonarum artium cultu illustris, innumerorum virorum, qui in litteris scientiisque sive sacris sive profanis emicuerunt, foecunda mater, erga catholicam Ecclesiam summis cumulatur meritis.

Fidei propagandae studio plures apostolici viri ad novas a Christophoro Columbo detectas regiones advolarunt Christi evangelium praedicaturi, et innumeras barbarorum gentes Christo adiunxerunt. Plurimorum quoque fuit, et est, altrix sanctorum, qui miranda in aevum ediderunt heroicarum virtutum exempla, et grandia sunt operati. Quos inter Ioannes de Deo, Teresia a Iesu, Ignatius de Loyola, Franciscus Xaverius digni qui commemorentur.

Inter eos qui christianis virtutibus praestiterunt, Maria Rafols accensenda videtur.

Christophorus et Margarita Bruna, piissimi coniuges, Mariae parentes fuerunt. Orta est die 5 Novembris anno 1781 in oppido *Villafranca del Panadès* dieque 7 eiusdem mensis baptismo abluta, eique nomina Mariae, Iosephae et Rosae imposita fuerunt. Pietatem cum lacte hausit, et a teneris unguiculis, religionis actibus, orationi praecipue, et caritatis in proximum exercitio, addictissimam se exhibuit prae ceteris aequalibus suis. Religiosi viri ex Ordinibus Praedicatorum, Minorum et S. Ioannis Hierosolymitani virtutum germina, in eius anima parentum cura iam insita, magna diligentia excoluere, ita ut ipsa, perfectionis itinere animose arrepto, de religiosa vita capessenda mature coeperit cogitare. Tredecim annos nata monasterium Barcinonense S. Valentini, hierosolymitani hospitalarii Ordinis S. Ioannis, est ingressa. Decem annos, virtutibus fulgens, ibi permansit.

Anno 1803 dira Barcinone grassabatur pestis, et hospitalariae S. Ioannis sorores miram in infirmis curandis sub piissimi sacerdotis Ioannis Bonal regimine operam praestitere, inter quas Maria Rafols emicuit. Unde cum moderatores Caesaraugustani nosocomii Bonalium rogassent ut sodales adsciscerent qui infirmorum curam assumerent, Bonalius duos manipulos, virorum alterum, alterum autem mulierum elegit. Maria Rafols et undecim sodales, una cum eodem Bonalio anno 1804 Caesaraugustam se transtulerunt et die Ss. Innocentium Mm., postquam coram celeberrimo B. Mariae V. simulacro, *del Pilar* nuncupato, effusis precibus arduum opus assumendum eius patrocinio commendavissent, nosocomium Dominae Nostrae *de gratia* sunt ingressae. Nosocomium hoc moderabantur nonnulli optimates ex clero et ex laicatu ab Hispaniae Rege selecti. Hi Mariae et suis sodalibus omni faverunt modo, eiusque in antistitam electionem plene probarunt.

Quatuor post annos urbs a gallicis copiis teterrima obsidione est praecincta, quae dirissimae famis causa fuit; unde infirmi, prae ceteris, omnium rerum inopiam sunt passi. Maria, ut tanto occurreret malo, cum suis sororibus per vias et compita, vitae pericula spernens, eleemosynam omne genus pro suis infirmis quaeritabat, et, si quid esculentorum superesset,

potius quam sibi, monialibus monasterii ab Incarnatione largiebatur, ut eorum inopiam sublevaret. Res autem cum in peius ruerent et aegroti inedia fere perirent, heroicum, Deo inspirante et adiuvante, consilium arripuit. Album vexillum gestans una cum duabus sororibus ab urbe egreditur et ad hostium castra pergit. Genibus coram copiarum duce flexis, eum humillime et multis cum lacrimis rogat ut suorum aegrotorum misereatur. Dux pietate commotus veniam ei dedit ad se redeundi quoties voluisset, pro cibis colligendis ad aegrotos sustentandos, quod pluries iteravit. Similiter ab alio Gallorum duce scripto obtinuit ut aqua pro eisdem infirmis sibi daretur.

Ob eamdem obsidionem accidit ut vehemens incendium in nosocomio excitaretur: Maria, eadem ac S. Ioannes de Deo caritate permota, inter flammas incedens, omnes infirmos a flammis liberavit.

Publicis rebus in pace compositis, sodales viri e nosocomio discesserunt; Maria Rafols, vero, cum suis, fidelis in suscepto pio munere permansit. Anno 1825 coram Episcopi delegato religiosa vota omnes nuncupaverunt, anno vero insequenti Dei famula novi Instituti antistita fuit electa, et Institutum ipsum nomen accepit: *Sororum Caritatis a S. Anna.*

Quoniam autem, sic disponente Deo, tribulationis igne, veluti aurum, animae ab Eo dilectae sunt probandae, iuxta illud: *Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te* (Tob., 12, 13), anno 1834 gravissima calumnia Mariae est impacta, quasi insidias et seditiones contra Reges ipsa struxisset. Iuridica inquisitione peracta, innocens quidem renuntiatur, sed e nosocomio abscedere iubetur. Oscam in exsilium anno 1835 fuit dimissa, ubi intra illius nosocomii septa, quasi carcere detenta, summa in egestate usque ad annum 1841 remansit, quando in Caesaraugustanum nosocomium redire ei fuit concessum.

Apopleptico morbo tentata, incommoda exinde exorta patientissimo tulit animo, et ab operibus caritatis numquam, prout ei sinebant vires, se abstinuit.

Sacramentis refecta ad divini Sponsi amplexum die 30 Augusti anno 1853 evolavit.

Per 48 annos Barcinone prius, Caesaraugustae postea, omnium virtutum se exemplar exhibuit. Fide adeo enituit, ut omnia ad Deum dirigeret, et in Eo omnia conspiceret. Soli Deo confisa adversa omnia fortissimo ac sereno tulit animo. Quanta autem caritate sive in Deum sive in proximum cor eius exaestuaret, tota eius vita evidenter demonstrat. Intima cum Deo fruebatur unione vel in ipsis externis actionibus. Integras aliquando noctes ante Ssmae Eucharistiae sacramentum insomnes ducebat.

Aspero usque ad mortem cilicio, flagris, ieiunio fere continuo, quod asperrimum obsidione durante fuit, corpus in servitutem redegit.

Summa caritate, nil sibi parcens, infirmis succurrebat, hac illac pervolans, eosque omni qua poterat diligentia diu noctuque sublevabat. Nec solum corporis curam habebat, sed et spiritualem, et hanc praecipue, ita ut nullus ex infirmis sibi concreditis, ut ferunt, sine morientium sacramentis obierit.

Sanctitatis fama post eius mortem magis magisque excrevit. Verum plures ob causas, praesertim ob politicas perturbationes, quibus hispanicum regnum fuit commotum, iuridicae super sanctitatis fama Ordinaria auctoritate inquisitiones nonnisi anno 1926-27 fuerunt confectae et ad hanc Sacram Congregationem transmissae. Die 30 Martii vertentis anni Sacra haec Congregatio scripta Servae Dei approbanda decrevit. Quum itaque omnia parata essent ut ad ulteriora posset procedi, instante Rmo D. Carmelo Blay, Causae huius Postulatore, attentis quoque Postulatoriis litteris Alfonsi XIII catholici Regis, plurium S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, Capitulorum cathedralium, generalis superiorissae ac Sororum Caritatis a S. Anna, Provincialium et Municipalium Curialium, aliorumque cuiusque ordinis spectabilium virorum et mulierum, Emus ac Revmus Dominus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator, in Ordinario S. R. C. coetu, die 4 huius mensis ad Vaticanas Aedes coacto, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis causae Servae Dei Mariae Rafols in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi et Rmi Patres, sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, omnibus sedulo perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandum esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.*

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per R. P. D. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem, relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Mariae Rafols, Virginis, Fundatricis Instituti Sororum Caritatis a S. Anna. Die 6 Augusti anni 1931.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione degli ecclesiastici allo *Studio* della Sacra Congregazione del Concilio, per la pratica giuridica amministrativa, e catechistica, si ricevono nella Segreteria della stessa Sacra Congregazione del Concilio dal 20 Ottobre al 20 Novembre.

Roma, 1 Ottobre 1931.

G. Bruno, *Segretario.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Luglio 1931. L' Emo Sig. Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Membro della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

11 Agosto » L' Emo Sig. Cardinale Patrizio Giuseppe Hayes, Arcivescovo di New York, *Membro della Sacra Congregazione « Pro Ecclesia Orientali ».*

4 Settembre » Il Revmo P. Vigilio da Valstagna, dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini, *Predicatore Apostolico.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

28 Agosto 1931. L' Emo Sig. Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Protettore dell'Istituto delle Figlie della Divina Provvidenza* (Roma).

4 Settembre » L' Emo Sig. Cardinale Raffaele Carlo Rossi, *Protettore dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.*

» » » L' Emo Sig. Cardinale Giulio Serafini, *Protettore dell'Istituto delle Suore dell'Assunzione* (Parigi).

23 » » L' Emo Sig. Cardinale Gaetano Bisleti, *Protettore dell'Istituto delle Figlie della Misericordia e della Croce.*

Assistente al Soglio Pontificio:

28 Agosto 1931. Monsig. Matteo Angelo Filipello, Vescovo di Ivrea.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

29 Agosto 1931. Monsig. Onilo Milot, della diocesi di Nicolet.
4 Settembre » Monsig. Bartolomeo Campana, della diocesi di Cuneo.

Prelati Domestici di S. S.:

11 Marzo 1931. Monsig. Filippo Anfossi, della diocesi di Ventimiglia.
18 Agosto » Monsig. Giuseppe Kielnhofer, della diocesi di Segovia.
29 » » Monsig. Antonio Camirand, della diocesi di Nicolet.
4 Settembre » Monsig. Enrico Andrea Poels, della diocesi di Ruremonda.
9 » » Monsig. Luciano Schmidt, della diocesi di Strasburgo.
12 » » Monsig. Geraldo T. Bergan, della diocesi di Peoria.
» » » Monsig. Ladislao Bobkiewicz, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Patrizio H. Durkin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Federico Gahlman, della medesima diocesi.
19 » » Monsig. Giovanni B. Culemans, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo E. Frawley, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni J. Burke, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Luigi Selva, della medesima diocesi.
23 » » Monsig. Guido Rossi, della diocesi di San Miniato.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

30 Maggio 1931. A S. E. il visconte Luigi Gabriele Antonio Giuseppe De Fontenay, Ambasciatore di Francia presso la S. Sede.
19 Giugno » A S. E. il sig. Max Van Ypersele de Strihou, Ambasciatore del Belgio presso la S. Sede.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

26 Febbraio 1931. Al sig. Caracciolo Parra, dell'archidiocesi di Caracas.
22 Luglio » Al sig. Marcello Trelat, dell'archidiocesi di Cartagine.
» » » Al sig. Leone Boulle, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Jussef Guez (Tunisia).
» » » Al sig. Iacob Boccara (Tunisia).
» » » Al sig. Chaldy el Okby (Tunisia).
» » » Al sig. Salah Eddine Baccouche (Tunisia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 Maggio 1931. Al sig. Francesco Giuseppe di Auersperg, della diocesi di Hradec Kralové.
23 Giugno » Al sig. Enrico Cognard d'Agoret, dell'archidiocesi di Parigi.
8 Agosto » Al sig. Carlo Uribe Cordovez (Colombia).
17 » » Al sig. Leone Bérard (Francia).

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

8 Marzo 1931. Al sig. Carlo de Parish-Senftenberg, della diocesi di Hradec Kralové.
18 Giugno » Al sig. Enrico Marsili Libelli, dell'archidiocesi di Firenze.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 Maggio 1931. Al sig. dott. Paolo Grassi (Italia).
11 Giugno » Al sig. Andrea Racloz, della diocesi di Losanna e Ginevra.
23 Luglio » Al sig. Luciano Baizeau, dell'archidiocesi di Cartagine.
» » » Al sig. Antonio Rey, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Paolo Mourgnot, della medesima archidiocesi.
17 Agosto » Al sig. Giuseppe Desmars (Francia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

4 Febbraio 1931. Al sig. principe Federico Schwarzenberg, della diocesi di Budejovice.
11 Marzo » Al sig. Luigi Mazzini, dell'archidiocesi di Milano.
22 Maggio » Al sig. Agostino Culilla y Gil, della diocesi di Barcellona.
25 » » Al sig. Eugenio Engels, della diocesi di Münster.
6 Giugno » Al sig. Taddeo Prandota Trzeiński, dell'archidiocesi di Gnesna.
9 » » Al sig. cav. Pietro Scalbert, della diocesi di Lilla.
10 Giugno » Al sig. Antonio de Navarro, dell'archid. di Birmingham.
13 » » Al sig. Alberto Pesenti, dell'archidiocesi di Milano.
14 » » Al sig. conte Emilio Blumenstihl (Roma).
15 » » Al sig. Corrado Rolandone (Rep. Argentina).
16 » » Al sig. not. Vittore Mathieu, dell'archidiocesi di Quebec.
» » » Al sig. Alberto Chrétien, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Alfonso-Nelson Blanchet, della medesima archidiocesi.
23 » » Al sig. cav. Antonio Kreymborg, della diocesi di Utrecht.
1 Luglio » Al sig. Umberto Piombino, dell'archidiocesi di Genova.
4 » » Al sig. cav. Sesostri Sidarous, del Patriarcato copto-cattolico di Alessandria.
7 » » Al sig. Giovanni Filippo Micara, della diocesi di Frascati.
13 Agosto » Al sig. Enrico W. D. Hellebrekers, della diocesi di Harlem.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

11 Marzo 1931. Al sig. Francesco Griffini, dell'archidiocesi di Milano.
26 » » Al sig. Giuseppe Murray, della diocesi di Brooklyn.
» » » Al sig. Tommaso Meehan, della medesima diocesi.

21 Aprile 1931. Al sig. Giovanni Tracey, della diocesi di Brooklyn.
28 Maggio » Al sig. Attilio Motti (Italia).
29 » » Al sig. Giuseppe Lussigny, dell'archidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. Andrea Voituriez, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Eugenio De Prat, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Emmanuele Choque-Bonnel, della medesima diocesi.
30 » » Al sig. Vilfredo Turnbull, della diocesi di Middlesborough.
2 Giugno » Al sig. Augusto Delbaere, della diocesi di Bruges.
3 » » Al sig. Alberto Dupré, dell'archidiocesi di Rouen.
9 » » Al sig. Gastone Dufour, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Carlomagno Broutin, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Edoardo Leriche, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giovanni Arreckx, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Edoardo Six-Corman, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giuseppe van den Ameele de Hucorne, dell'archidiocesi di Malines.
11 » » Al sig. Paolo Dinh Doan Sác, del vicariato apost. de Huè.
17 » » Al sig. Antonio Teodoro van Rijen, della diocesi di Bois-le-Duc.
24 » » Al sig. Ferdinando Golenvaux, della diocesi di Namur.
27 » » Al sig. Francesco Giuseppe Burkley, della diocesi di Omaha.
» » » Al sig. Edoardo Francesco Leary, della medesima diocesi.
30 » » Al sig. dott. Ermanno Sacher, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
4 Luglio » Al sig. avv. Marcello Adrien, della diocesi di Nancy.
7 » » Al sig. dott. Antonio Giuliani, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Giuseppe Meyerie, della medesima diocesi.
14 » » Al sig. Emilio Dehaye, della diocesi di Nancy.
25 » » Al sig. Ludovico Hennebicque, della diocesi di Arras.
» » » Al sig. Ludovico Chateau, della medesima diocesi.
29 » » Al sig. Giovanni Enrico H. Josten, della diocesi di Ruremonda.
8 Agosto » Al sig. Edmondo de Holte-Castello (Colombia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

27 Maggio 1931. Al sig. gen. Dedjaz Moulac Guieta (Etiopia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

23 Giugno 1931. Al sig. Augusto Guglielmo Tuccimei (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

24 Febbraio 1931. Al sig. avv. Alberto Di Marzo, della diocesi di Avellino.
25 Maggio » Al sig. Eduardo Trouillet (Etiopia).

25 Maggio 1931. Al sig. Massimo Getten (Etiopia).
» » » Al sig. Balombaras Petro Bayané Marcha (Etiopia).
» » » Al sig. Atò Berehane Markos (Etiopia).
» » » Al sig. Atò Francesco Guebra-Egzier (Etiopia).
» » » Al sig. Keńázmachte Haïlé (Etiopia).
28 » » Al sig. Ernesto Rizzo (Italia).
2 Giugno » Al sig. dott. Agostino Betti, dell'archidiocesi di Firenze.
10 » » Al sig. dott. avv. Mario Floridi, della diocesi di Alatri.
» » » Al sig. cav. Giuseppe Luccioli, della diocesi di Civita Castellana.
13 » » Al sig. Luigi Ameglio, della diocesi di Casale.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 Febbraio 1931. Al sig. Giuseppe Garcia, della diocesi di Cebù.
23 » » Al sig. Luigi Assumma, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
22 » » Al sig. dott. Gregorio Astardjan, della diocesi di Mossoul.
19 Maggio » Al sig. architetto Giulio Sebastiano Criqui, della diocesi di Nancy.
23 » » Al sig. Costantino Carli (Roma).
26 » » Al sig. Fitaorari Mezelekia (Etiopia).
» » » Al sig. Atò Echétié (Etiopia).
» » » Al sig. Fitaorari Guebra Mariam (Etiopia).
27 » » Al sig. Michele Cotte (Etiopia).
» » » Al sig. Edmondo Doizelet (Etiopia).
» » » Al sig. Giorgio Camut (Etiopia).
» » » Al sig. Adolfo Gerbal (Etiopia).
» » » Al sig. Atò Alemon Tchekol (Etiopia).
» » » Al sig. Bezzon Gochié (Etiopia).
1 Giugno » Al sig. Enrico Bameule, della diocesi di Quimper.
4 Luglio » Al sig. Le-Van-Nuoi, del vicariato apostolico di Saigon.
31 » » Al sig. dott. Ottone Croce, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Al sig. Giovanni Geusgen, della medesima archidiocesi.

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

18 Marzo 1931. Monsig. Bernardo J. Quinn, della diocesi di Brooklyn.
» » » Monsig. Edoardo Hoar, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Tommaso Sharkey, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Daniele McCarthy, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Patrizio Rogers, della medesima diocesi.

18 Marzo 1931. Monsig. Guglielmo J. McKenna, della diocesi di Brooklyn.
» » » Monsig. Guglielmo F. Conklin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giorgio A. Metzger, della medesima diocesi.
28 Maggio » Monsig. Casimiro Litwin, della diocesi di Tarnovia.
25 Giugno » Monsig. Rodolfo Schneider della diocesi di Leitmeritz.
» » » Monsig. Giovanni Boháč, dell'archidiocesi di Praga.
13 Luglio » Monsig. Ugo Rossi (Roma).
16 » » Monsig. Sante Milano, dell'archidiocesi di Bari.
» » » Monsig. Cesare Rossi, della diocesi di Crema.
» » » Monsig. Gennaro Minervini, della diocesi di Molfetta.
» » » Monsig. Ezio Barzellotti, della diocesi di Montalcino.
» » » Monsig. Stanislao Hałatek, dell'archidiocesi di Cracovia.
» » » Monsig. Giovanni Masny, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alessandro Obrubański, della medesima archidiocesi.
30 » » Monsig. Pasquale Ardito, della diocesi di Lucera.
6 Agosto » Monsig. Leandro Maria Roth, dell'archidiocesi di Nuova Orleans.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

23 Aprile 1931. Monsig. Giuseppe Scherrer, della diocesi di Linz.
» » » Monsig. Giovanni Ohrhallinger, della medesima diocesi.
2 Luglio » Monsig. Giovanni Battista Lucarini, della diocesi di Cortona.
6 Agosto » Monsig. Pietro Michetti (Roma).
19 » » Monsig. Vittore Capocaccia (Roma).

Cappellano d'onore extra Urbem *di S. S.:*

16 Luglio 1931. Andrea Marsina, della diocesi di Nitria.

NECROLOGIO

7 Settembre 1931. Monsig. Vittorio Arrieu, Arcivescovo tit. di Ossirinco.
14 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ragonesi, del titolo di S. Marcello, Prefetto del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.
21 » » Monsig. Tommaso Dunn, Vescovo di Nottingham.
» » » Monsig. Carlo Giuseppe Fischer, Vescovo tit. di Mallo.
28 » » Monsig. Giuseppe Lanyi, Vescovo tit. di Tino.
» » » Monsig. Giovanni Hillebrand, Vescovo tit. di Ceramo.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODEX IURIS CANONICI Pii X Pontificis Maximi iussu digestus, BENEDICTI Pp. XV auctoritate promulgatus. Praefatione Emi Petri Card. Gasparri, et indice analytico alphabetico auctus.			
— (A) **Editio in-16°** (cm. 9½×15), characteribus nitidis, lectuque facillimis, charta subtili non translucida; fol. LXXII-918	10 —	11 —	12 —
— (B) *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	14 —	15,50	17 —
— (C) **Editio in-16°** (cm. 9×14), characteribus nitidis, lectuque facillimis, *charta indica*; fol. LXXII-918. — *Linteo anglico contectum cum titulo aureo*	18 —	19,50	20,50
— (D) *Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	22 —	23,50	24,50
— (E) **Editio in-12°** (cm. 12½×19½) character. grandiusculis; fol. XLIV-854	15 —	16,50	20,50
— (F) *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	21 —	22,50	26,50
— (G) **Editio in-12° cum Pontium annotatione** (cm. 12½×19½), characteribus nitidis, lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932	24 —	25,50	30 —
— (H) *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	30 —	31,50	35 —
— (L) Idem, *charta indica*	30 —	31,50	35 —
— (M) *Linteo anglico contectum, cum titulo aureo*	36 —	37,50	41 —
— (N) *Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum titulo aureo*	45 —	46,50	50 —
— (O) **Editio in-8° cum Pontium annotatione** (cm. 16½×26), charta crassiore, characteribus grandiusculis; fol. XLVII-784	30 —	33 —	40 —
CODICIS IURIS CANONICI FONTES, cura Emi Petri Card. Gasparri, in-8°.			
Vol. I.	65 —	68,50	77 —
Vol. II.	70 —	73,50	80 —
Vol. III. (sub prelo)	—	—	—
Vol. IV.	85 —	88,50	97 —
Vol. V.	85 —	88,50	97 —
Vol. VI. (sub prelo)	—	—	—
Ottaviani Sac. Alaphridus. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.** In-8°.			
Vol. I. **Ius publicum internum (Ecclesiae constitutio socialis et potestas)**	29 —	30 —	35 —
Vol. II. **Ius publicum externum (Ecclesia et Status)**	27 —	28 —	34 —
Vol. I et II	50 —	52 —	60 —
CORAM LEGA habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae quas nempe Emus Cardinalis Michael Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. — Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. — Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608	60 —	63 —	70 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

HORÆ DIURNÆ

BREVIARII ROMANI

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTI

S. PII V PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITI

ALIORUMQUE PONTIFICUM CURA RECOGNITI

PII PAPÆ X

AUCTORITATE REFORMATI

EDITIO SECUNDA POST TYPICAM

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MCMXXXI

Editio novissima:

Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13½ × 8½):

(A) Solutum:

Romae	L. 19 —
In Italia	» 21 —
Apud exteros	» 22 —

(B) Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cum theca:

Romae	» 25 —
In Italia	» 27 —
Apud exteros	» 28 —

(C) Idem, sectione foliorum aurea:

Romae	» 26 —
In Italia	» 28 —
Apud exteros	» 29 —

(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca:

Romae	» 32 —
In Italia	» 34 —
Apud exteros	» 35 —

(E) Idem, sectione foliorum aurea:

Romae	» 34 —
In Italia	» 36 —
Apud exteros	» 37 —

MISSÆ DEFUNCTORUM

ex Missali Romano desumptae. Accedit Ritus Absolutionis pro Defunctis ex Rituali Romano. Editio 4ª iuxta typicam. - Typ. Vat., 1932.

In hac editione post Missas Defunctorum impressus est continue et distincte, in Sacerdotum commodum, integer ritus Absolutionis servandus in exsequiis praesente defuncti corpore atque ritus Absolutionis adhibendus in exsequiis absente defuncti corpore, iuxta Rituale Romanum anno 1925 a Sancta Sede approbatum.

APPROBATIO. - Praesens editio Missarum pro Defunctis, Typis Polyglottis Vaticanis impressa, revisione rite peracta, plane concordat cum originalibus approbatis sive Missalis sive Ritualis Romani. In fidem, etc.

Ex Secretaria SS. Rituum Congregationis, die 12 Septembris 1931.

ALPHONSUS CARINCI
S. R. C. Secretarius.

L. ✠ S.

memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus

Solutum:
Romae L. 7,50 In Italia L. 9 — Apud exteros L. 10,50

Linteo nigro religatum, cum Cruce, signaculis, etc.
Romae L. 17,50 In Italia L. 19 — Apud exteros L. 21 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).